



PACZUSKI TAUDUL
DORADCY PODATKOWI

PRZEKRÓJ PODATKOWY



14.07.2025



KOMENTARZ EKSPERTÓW

WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW / INTERPRETACJI



SPIS TREŚCI

Zastosowania zasady look-through na potrzeby rozliczenia podatku u źródła, wyrok WSA w Warszawie z 25 czerwca 2025 r., sygn. III SA/Wa 665/25	3
Zaliczka z tytułu transakcji dostawy nieruchomości zapłacona przed złożeniem oświadczenia o rezygnacji ze zwolnienia z opodatkowania VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy VAT nie podlega opodatkowaniu VAT, wyrok NSA z 24 czerwca 2025 r., sygn. I FSK 540/22	4

Zastosowania zasady look-through na potrzeby rozliczenia podatku u źródła, wyrok WSA w Warszawie z 25 czerwca 2025 r., sygn. III SA/Wa 665/25

Rozstrzygana sprawa dotyczyła czterech interpretacji indywidualnych w przedmiocie możliwości zastosowania zasady look-through approach w przypadku wypłat odsetek od pożyczek oraz dywidend przez polską spółkę na rzecz holenderskiego udziałowca. Holenderski udziałowiec pełni wyłącznie funkcję pośrednika, a rzeczywistymi właścicielami (beneficial owner) wypłacanych odsetek oraz dywidend są podmioty z Holandii i USA. Zdaniem Wnioskodawcy powinien on zatem zastosować zasadę look-through approach i w konsekwencji nie pobierać podatku u źródła lub stosować preferencyjną stawkę na podstawie UPO zawartych odpowiednio z USA oraz z Holandią.

Dyrektor KIS nie zgodził się ze stanowiskiem Wnioskodawcy. Zdaniem Dyrektora KIS, koncepcja look-through approach nie znajduje oparcia w ustawie CIT, a holenderski wspólnik jest podatnikiem, mimo że nie jest rzeczywistym właścicielem odsetek oraz dywidend. W konsekwencji, Wnioskodawca powinien pobierać podatek u źródła zgodnie z przepisami ustawy CIT.

WSA w Warszawie nie podzielił stanowiska organu. Sąd wskazał, że zasada look-through approach została już ugruntowana w orzecznictwie. W ocenie Sądu brak jest przeszkód, aby płatnik – po należytej weryfikacji – zastosował preferencje wynikające z UPO względem rzeczywistych właścicieli należności. WSA w Warszawie uchylił zaskarżone interpretacje i zobowiązał Dyrektora KIS do ponownego rozpoznania sprawy z uwzględnieniem sytuacji rzeczywistych właścicieli należności, tj. podmiotów z Holandii i USA.

Moim zdaniem, omawiane rozstrzygnięcie WSA w Warszawie należy ocenić pozytywnie. Wyrok ten wyraźnie wpisuje się w korzystne dla podatników orzecznictwo, w którym sądy administracyjne akceptują stosowanie koncepcji look-through approach.

Koncepcja look-through approach umożliwia zastosowanie zwolnienia lub

preferencyjnej stawki podatku źródła w przypadku, gdy bezpośredni odbiorca należności nie jest jej rzeczywistym właścicielem (np. pełni funkcję pośrednika). W takiej sytuacji, bezpośredni odbiorca należności powinien zostać pominięty, a płatnik powinien badać status beneficial owner w odniesieniu do dalszych podmiotów w strukturze, a także stosować UPO właściwe ze względu na kraje siedziby tych podmiotów.

Omawiane rozstrzygnięcie nie usuwa jednak całkowicie niepewności co do przyszłej linii orzeczniczej oraz praktyki organów podatkowych. Część sądów administracyjnych prezentuje podejście bardziej restrykcyjne (tak np. wyrok NSA z 16 listopada 2022 r., sygn. II FSK 598/20 oraz WSA w Poznaniu z 21 stycznia 2025 r., sygn. I SA/Po 650/24). Zgodnie z tym podejściem, stosowanie zasady look-through approach jest zbędne, a możliwość zastosowania zwolnienia lub preferencyjnej stawki podatku u źródła należy weryfikować w odniesieniu do podatnika, czyli bezpośredniego odbiorcy należności.

W praktyce przyjęcie rygorystycznego podejścia i odrzucenie koncepcji look-through approach wykluczy w wielu przypadkach możliwość skorzystania ze zwolnienia lub z preferencyjnej stawki podatku u źródła. Natomiast, zastosowanie tej zasady narazi płatnika na ew. spór z organami podatkowymi.

Podsumowując, wyrok WSA w Warszawie stanowi mocny argument za praktycznym stosowaniem zasady look-through approach, niemniej nie minimalizuje skutecznie ryzyka ew. sporu z organami podatkowymi.

Co istotne, z najnowszych Objaśnień podatkowych z 3 lipca 2025 r. dotyczących stosowania tzw. klauzuli rzeczywistego właściciela dla celów podatku u źródła wynika, że w niektórych sytuacjach można zastosować koncepcję look-through approach. W Objaśnieniach podkreślono jednak, że organy podatkowe nie są zobligowane do stosowania tej koncepcji. Oznacza to, że wciąż istnieje

ryzyko sporu z organami podatkowymi w przypadku zastosowania omawianej koncepcji.

W związku z tym, pozostaje śledzić dalszy rozwój orzecznictwa oraz praktyki organów podatkowych. Płatnicy powinni natomiast zabezpieczyć swoje stanowisko i zgromadzić pełną dokumentację potwierdzającą status beneficial owner końcowych odbiorców należności.



PATRYCJA HULBÓJ
STARSZY KONSULTANT

Zaliczka z tytułu transakcji dostawy nieruchomości zapłacona przed złożeniem oświadczenia o rezygnacji ze zwolnienia z opodatkowania VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy VAT nie podlega opodatkowaniu VAT, wyrok NSA z 24 czerwca 2025 r., sygn. I FSK 540/22

Spółka (wnioskodawca) zawarła umowę przedwstępną zakupu prawa użytkowania wieczystego kilku działek wraz z prawem własności budynków i budowli znajdujących się na tych działkach. Sprzedającym była inna spółka, zarejestrowana jako czynny podatnik VAT. Nieruchomości te były wykorzystywane przez sprzedawcę w działalności gospodarczej i nie były przedmiotem istotnych nakładów inwestycyjnych w ostatnich latach.

Zgodnie z postanowieniami umowy przedwstępnej, w przypadku gdy planowana dostawa będzie podlegała zwolnieniu z opodatkowania VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy VAT, strony uzgodniły, że złożą oświadczenie o rezygnacji ze wskazanego zwolnienia. Przed zawarciem umowy przyrzeczonej, wnioskodawca dokonał wpłaty zaliczki na poczet ceny, a sprzedający wystawił fakturę z wykazanym VAT. Spółka uznała, że wpłacona zaliczka podlegała opodatkowaniu VAT – mimo że w momencie jej wpłaty strony nie złożyły jeszcze formalnego oświadczenia o rezygnacji ze zwolnienia, o którym mowa w art. 43 ust. 10 ustawy VAT.

Spółka wystąpiła o interpretację indywidualną w zakresie m.in. możliwości opodatkowania zaliczki oraz prawa do jej odliczenia. Dyrektor KIS uznał stanowisko prezentowane przez wnioskodawcę jako nieprawidłowe i wskazał, że w przypadku gdy zaliczka z tytułu planowanej transakcji została przez sprzedającego otrzymana przed złożeniem przez strony oświadczenia właściwemu dla nabywcy nieruchomości naczelnikowi urzędu skarbowego, o rezygnacji ze zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy VAT, to na dzień otrzymania przez sprzedającego ww. zaliczki dostawa przedmiotowej nieruchomości podlegała z mocy prawa zwolnieniu z opodatkowania VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy VAT.

Takie podejście zostało następnie podtrzymane przez WSA w Białymstoku, który nie zgodził się ze stanowiskiem spółki i oddalił skargę. W uzasadnieniu wskazał m.in. iż nie znajduje uzasadnienia, aby ustalając kwestę podlegania opodatkowaniu lub zwolnieniu z VAT, czy też w zakresie wysokości stawki podatkowej, zaliczkę traktować odmiennie niż dostawę, na poczet której została ona uiszczona. Skład orzekający podkreślił dodatkowo, że zaliczka stanowi element składowy planowanej dostawy nieruchomości, co oznacza, że powinna ona odzwierciedlać elementy charakterystyczne dla danego rodzaju sprzedaży.

Spółka wniosła skargę kasacyjną na powyższy wyrok WSA w Białymstoku do NSA.

Rozpoznając sprawę NSA w pełni przychylił się do stanowiska organu, które znalazło potwierdzenie w wyroku sądu I instancji i oddalił skargę kasacyjną spółki.

Omawiany wyrok NSA podejmuje istotną, a zarazem praktyczną kwestię – wskazuje moment powstania skutków podatkowych wynikających z rezygnacji stron transakcji ze zwolnienia z VAT przy dostawie nieruchomości oraz wpływ tej rezygnacji na zaliczki uiszczone przed dokonaniem dostawy.

W ustnym uzasadnieniu wyroku NSA w pełni podzielił stanowisko zaprezentowane wcześniej przez WSA w Białymstoku (w tym także Dyrektora KIS) zgod-



nie, z którym: „(...) złożenie oświadczenia o rezygnacji ze zwolnienia, aby mogło skutkować opodatkowaniem transakcji, jest konieczne zarówno w odniesieniu do dostawy właściwej, jak też do zaliczek wpłaconych na poczet przyszłej transakcji. (...) dopóki nie zostanie złożone oświadczenie o rezygnacji ze zwolnienia i wyborze opodatkowania dostawy, zaliczka wpłacona na poczet ceny przyszłej transakcji, tak jak dostawa, korzysta ze zwolnienia. Dopiero prawidłowe i skuteczne złożenie oświadczenia powinno skutkować przyjęciem transakcji za opodatkowaną, co pozwoli zbywcy wystawić fakturę korygującą, a nabywcy dokonać odliczenia VAT naliczonego.” Dodatkowo, NSA potwierdził także, że: „w istocie nie decyduje o rzeczeniu się prawa do zwolnienia sam zamiar złożenia oświadczenia, lecz dopiero złożenie tegoż oświadczenia o rzeczeniu się zwolnienia.”

Komentowany wyrok ma istotne znaczenie praktyczne, gdyż potwierdza, że zaliczka wpłacona na poczet przyszłej/planowanej dostawy nieruchomości stanowi jej integralny element. W związku z tym, na gruncie przepisów VAT, powinna być traktowana analogicznie do samej dostawy. Powyższe oznacza, że zaliczka dzieli z nią ten sam reżim podatkowy – zarówno w zakresie zwolnienia, jak i opodatkowania.

Z przedstawionego stanowiska jednoznacznie wynika, że dla skutecznego za-

stosowania opodatkowania transakcji - zarówno w odniesieniu do dostawy, jak i do zaliczek - kluczowe znaczenie ma formalne złożenie oświadczenia o rezygnacji ze zwolnienia. Sama intencja stron, nawet jasno wyrażona, nie wywołuje skutków podatkowych, jeżeli nie towarzyszy jej zachowanie wymaganej formy. Tym samym, skutki w zakresie VAT powstają dopiero z chwilą złożenia oświadczenia, a nie w momencie powzięcia zamiaru czy rozpoczęcia działań ukierunkowanych na opodatkowanie transakcji.

Z punktu widzenia podatników istotne jest zatem zapewnienie, aby oświadczenie o wyborze opodatkowania zostało sporządzone i złożone w sposób niewadliwy oraz z odpowiednim wyprzedzeniem, tak by objąć nim także płatności dokonywane przed dostawą. Brak zachowania tej formalności może prowadzić do niezamierzonego zastosowania zwolnienia, a w konsekwencji - do konieczności korekt rozliczeń VAT oraz ryzyka zakwestionowania prawa do odliczenia podatku naliczonego po stronie nabywcy.



JAKUB FALICKI
KONSULTANT

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:



SPIS TREŚCI

Skutki na gruncie ustawy prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi podpisania skargi przez osobę, która nie może być pełnomocnikiem, bądź która nie przedstawiła pełnomocnictwa – zagadnienie na uchwałę NSA z 23 czerwca 2025 r., sygn. BO.511.14.2025	8
Kwestia stosowania art. 16 ust. 1 pkt 22 ustawy CIT do kar umownych za opóźnienie w świadczeniu usług i realizacji zgłoszeń, wyrok NSA z 3 lipca 2025 r., sygn. II FSK 1357/22	8
Kwestia obliczania okresu, o którym mowa w art. 22 ust. 4a ustawy CIT, w przypadku połączenia odwrotnego, polegającego na przejęciu spółki dominującej przez jej spółkę zależną, wyrok NSA z 1 lipca 2025 r., sygn. II FSK 1303/22	8
Kwestia opodatkowania VAT odszkodowania otrzymanego na podstawie ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, wyrok NSA z 1 lipca 2025 r., sygn. I FSK 912/22	8
Kwestia stosowania art. 2 pkt 14 ustawy VAT odnośnie budynku składającego się z dwóch części, wyrok NSA z 24 czerwca 2025 r., sygn. I FSK 542/22	9
Kwestia odliczenia kwoty równej podatkowi zapłaconemu za granicą, o którym mowa w art. 30a ust. 9 ustawy PIT, wyrok NSA z 24 czerwca 2025 r., sygn. II FSK 1302/22	9
Kwestia wyłączenia z kosztów uzyskania przychodów odsetek od pożyczki na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 13f ustawy CIT przeznaczonej na pośrednie nabycie spółki jawnej, wyrok WSA w Gliwicach z 1 lipca 2025 r., sygn. I SA/GI 1146/24	10

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:



SPIS TREŚCI

Wydatek na spłatę hipoteki kaucyjnej poniesiony przez spółkę jako dłużnika rzeczowego nie zwiększa wartości początkowej środka trwałego , wyrok WSA w Krakowie z 30 czerwca 2025 r., sygn. I SA/Kr 275/25	10
Kwestia obowiązku korekty różnic kursowych w związku z wyrokami stwierdzającymi nieważność kredytów lub konieczność zmiany warunków kredytów , wyrok WSA w Warszawie z 26 czerwca 2025 r., sygn. III SA/Wa 648/25	10
Park Narodowy ma prawo do odliczenia VAT związanego z realizacją inwestycji polegającej na budowie i modernizacji ścieżki przyrodniczej udostępnianej odpłatnie , wyrok WSA w Białymstoku z 25 czerwca 2025 r., sygn. I SA/Bk 156/25	11

Skutki na gruncie ustawy prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi podpisania skargi przez osobę, która nie może być pełnomocnikiem, bądź która nie przedstawiła pełnomocnictwa – zagadnienie na uchwałę NSA z 23 czerwca 2025 r., sygn. BO.511.14.2025

Czy podpisanie skargi przez osobę, która nie może być pełnomocnikiem, bądź, która nie przedstawiła pełnomocnictwa stanowi brak formalny, który może podlegać uzupełnieniu przez wezwanie strony do podpisania skargi na podstawie art. 49 § 1 w zw. z art. 57 § 1 i w zw. z art. 46 § 1 pkt 4 ustawy prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnym, i czy też w takim wypadku skarga powinna zostać odrzucona zgodnie z art. 49 § 1 w zw. z art. 46 § 3 w zw. z art. 58 § 1 pkt 3 powołanej wyżej ustawy?

Kwestia stosowania art. 16 ust. 1 pkt 22 ustawy CIT do kar umownych za opóźnienie w świadczeniu usług i realizacji zgłoszeń, wyrok NSA z 3 lipca 2025 r., sygn. II FSK 1357/22

Przepis art. 16 ust. 1 pkt 22 ustawy CIT obejmuje tylko te kary umowne, które zostały wyraźnie w nim wymienione i powinien być interpretowany ściśle. Skoro mowa w nim jest o karach umownych z tytułu wad towarów czy usług, to należy interpretować to pojęcie tak, jak robi to KC. A zatem, w sytuacji, kiedy chodzi o karę za opóźnienie w wykonaniu usługi czy też w realizacji dostawy to należy przyjąć, że skoro przepis nie wymienia takich kar, to nie są one wyłączone z kosztów uzyskania przychodów i należy oceniać możliwość zaliczenia tych wydatków do kosztów uzyskania przychodów na zasadach ogólnych.

Kwestia obliczania okresu, o którym mowa w art. 22 ust. 4a ustawy CIT, w przypadku połączenia odwrotnego, polegającego na przejęciu spółki dominującej przez jej spółkę zależną, wyrok NSA z 1 lipca 2025 r., sygn. II FSK 1303/22

Sukcesja i następstwo prawne, pod tytułem ogólnym oznaczają wstąpienie w sytuację prawną spółki przejętej. Trudno przyjąć, żeby było inaczej, nawet jeżeli mamy do czynienia z akcjonariuszem, co należy podkreślić, który posiadał akcje spółki przejętej, jak i płatnikiem będącym sukcesorem spół-

ki przejętej. Interpretacja art. 22 ust. 4 pkt 3 oraz art. 22 ust. 4a ustawy CIT, który mówi o przesłance okresu posiadania udziału nieprzerwanie przez okres dwóch lat, powinna być zatem interpretowana łącznie z art. 93 § 2 pkt 1 w zw. z art. 93 § 1 OP.

Reasumując, przychylić należy się do stanowiska spółki, że wypłata dywidendy akcjonariuszowi przez spółkę, będącego sukcesorem praw przynależnych tytułem posiadania akcji już w spółce przejętej, przy jednoczesnym spełnieniu pozostałych warunków zwolnienia z opodatkowania zryczałtowanym podatkiem dochodowym wypłaty dywidendy, powodują, iż akcjonariusz staje się z mocy prawa, beneficjentem tejże ulgi. Co bowiem w sprawie istotne, do ustalenia dwuletniego okresu posiadania akcji spółki, wlicza się okres, w jakim akcjonariusz, posiadał akcje spółki przejętej.

Kwestia opodatkowania VAT odszkodowania otrzymanego na podstawie ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, wyrok NSA z 1 lipca 2025 r., sygn. I FSK 912/22

Z opisu stanu faktycznego wynikało jasno, że otrzymana przez spółkę kwota zostanie wypłacona jako odszkodowanie za utratę przez część budynku jakiegokolwiek znaczenia gospodarczego i za konieczność rozbioru tej części budynku. Podstawą prawną wypłaty tego odszkodowania jest art. 13 ust. 3 ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych. Przepis ten literalnie wskazuje co prawda, że zarządca drogi jest zobowiązany do nabycia części nieruchomości (tzw. resztówki), która nie nadaje się do prawidłowego wykonania, ale ze stanu faktycznego sprawy wynika, że zamiast wykupienia nieruchomości uprawniony (tu - spółka) może żądać wypłaty odszkodowania, stanowiącego równowartość utraconej wartości nieruchomości. Żądanie takie ma charakter cywilistyczny. Nie można przyjąć, że spółka świadczy tu usługę ograniczenia się w możliwości korzystania z budynku. Nie sposób upatrywać w takim skutku jakiegokolwiek usługi ze strony właściciela oraz korzyści dla rzekomego usługobiorcy.

Jeśli jednak sprawca szkody w postaci zniszczenia rzeczy lub podmiot ustawowo odpowiedzialny za takie zniszczenie pokrywa



wartość tej szkody, to mamy do czynienia z wypłatą odszkodowania, a nie ze stosunkiem gospodarczym, tj. opodatkowanym świadczeniem usług. Pokrywający wartość tej rzeczy (byłej rzeczy - w razie zupełnego zniszczenia) nie odnosi bowiem żadnej własnej korzyści z faktu, że rzecz już nie istnieje lub nie nadaje się do użycia. Z tego względu należało podzielić ocenę spółki, że otrzymane odszkodowanie nie rodzi żadnej relacji usługodawcy - usługobiorcy. Nie mamy w sprawie do czynienia z czynnością podlegającą opodatkowaniu VAT.

Kwestia stosowania art. 2 pkt 14 ustawy VAT odnośnie budynku składającego się z dwóch części, wyrok NSA z 24 czerwca 2025 r., sygn. I FSK 542/22

Aby możliwe było uznanie budynku za zasiedlony w całości musi zostać on w całości zasiedlony w rozumieniu art. 2 pkt 14 ustawy VAT. Zasiedlenie budynku wyłącznie w części nie powoduje, że został on zasiedlony w całości. W sytuacji, kiedy przepis art. 2 pkt 14 ustawy VAT mówi o oddaniu do użytkowania budynku, budowli lub ich części, to oznacza, że prawne wydzielenie nie jest niezbędne do uznania, że mamy do czynienia z częścią budynku. Gdyby doszło do prawnego wydzielenia, to mielibyśmy już odrębny budynek, a w związku z tym wskazany przepis pozostawałby martwy. Sama spółka w interpretacji powoływała się na to, że budynek składa się z dwóch wyodrębnionych fizycznie części i będzie on ewentualnie przedmiotem dostawy w takiej postaci. Wobec powyższego wszelkie argumenty spółki, które starała się wskazywać, że budynek stanowi jedną całość nie wspomagały tej argumentacji i tej wykładni, na którą spółka powoływała się, mówiąc, że oddanie w najem części B budynku determinowało również los części A.

Ze stanu faktycznego wynika, że po wybudowaniu budynku i otrzymaniu pozwolenia na jego użytkowanie wydała miastu część A budynku do prowadzenia w niej prac adaptacyjnych, nie przenosząc jednak jego własności. W sytuacji, kiedy mówimy o oddaniu do użytkowania (o przekazaniu do używania) miastu, takie wydanie tej części A budynku po to, żeby dokonywać tam prac adaptacyjnych, powinno być potraktowane jako oddanie do użytkowania. W art. 2 pkt 14 ustawy VAT nie wprowadza się dodatkowych warunków, na czym to użytkowanie

ma polegać. Miasto otrzymało ten budynek do adaptacji i wykonuje tam te prace, które uważa za stosowne, w tym także na późniejszym etapie czynności rektyfikacyjne. W samym wniosku jest mowa o pracach adaptacyjnych, których miasto dokonuje w celu przystosowania tej części budynku do własnych potrzeb. Brzmienie art. 2 pkt 14 ustawy VAT w sposób oczywisty pozwala na uznanie, że tę czynność, można zrównać z tym oddaniem do użytkowania tej części budynku po wybudowaniu. Ze stanu faktycznego wyraźnie wynika, że proces budowany został zakończony, a budynek uzyskał pozwolenie na użytkowanie.

Kwestia odliczenia kwoty równej podatkowi zapłaconemu za granicą, o którym mowa w art. 30a ust. 9 ustawy PIT, wyrok NSA z 24 czerwca 2025 r., sygn. II FSK 1302/22

Przepis art. 30a ust. 9 ustawy PIT nie uzależnia uprawnienia do odliczenia podatku zapłaconego za granicą od tego, czy pomiędzy Polską z państwem, w którym pobrano podatek, obowiązuje UPO. Od tego zależy jedynie stosowanie art. 30a ust. 1 pkt 1-5 ustawy PIT (w pkt 4 wymieniono dywidendy). Przepis art. 30a ust. 2 ustawy PIT zobowiązuje jedynie do odpowiedniej modyfikacji zasady wyrażonej w art. 30 ust. 1 pkt 1-5 ustawy PIT, a modyfikacja ta polega na zastosowaniu UPO - o ile oczywiście umowa taka została zawarta. Jeśli taka UPO nie istnieje, art. 30a ust. 1 pkt 1-5 ustawy PIT znajduje zastosowanie wprost, bez żadnej modyfikacji. Z kolei art. 30a ust. 9 ustawy PIT ma brzmienie bezwarunkowe - w każdym wypadku pozwala on odliczyć od zryczałtowanego podatku, obliczonego zgodnie z ust. 1, kwotę równą podatkowi zapłaconemu za granicą, a ponadto wskazuje ograniczenie takiego odliczenia (odliczenie to nie może przekroczyć kwoty podatku obliczonego od tych przychodów (dochodów) przy zastosowaniu stawki 19%). Zastosowanie tego przepisu nie zależy więc od istnienia jakiegokolwiek UPO. Przepisy UPO nie mają zastosowania na etapie ustalania przez polskiego podatnika o nieograniczonym obowiązku podatkowym w Polsce, podatku w Polsce należnego od dywidend uzyskanych za granicą, bo te ustala się według przepisów polskich. Podobnie jest z prawem do odliczenia podatku zapłaconego za granicą, w tej materii obowiązuje wprost art. 30a ust. 9 ustawy PIT.

Kwestia wyłączenia z kosztów uzyskania przychodów odsetek od pożyczki na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 13f ustawy CIT przeznaczonej na pośrednie nabycie spółki jawnej, wyrok WSA w Gliwicach z 1 lipca 2025 r., sygn. I SA/GI 1146/24

Ze stanu faktycznego wynika, że A.S.A. pozyskała finansowanie zewnętrzne. W ramach przeprowadzonej transakcji A.S.A. udzieliła finansowania spółce na pośrednie nabycie spółki jawnej od osób fizycznych będących ich ówczesnymi właścicielami. Przed transakcją spółka nabyła spółki celowe w formie spółek z o.o. (SPV). Dwie spółki celowe przystąpiły do spółki jawnej w charakterze wspólników. Niedługo po przystąpieniu SPV1 i SPV2 do spółki jawnej nastąpiło wystąpienie ówczesnych właścicieli ze spółki jawnej. Ówcześni właściciele zbyli na rzecz spółki 100% udziałów w SPV 1 oraz SPV 2, w wyniku czego spółka nabył kontrolę nad spółką jawną.

Schemat finansowania w przeprowadzonej transakcji kształtował się następująco: A.S.A. pozyskał finansowanie w formie oprocentowanego kredytu bankowego. A.S.A. jako organizator sieci franczyzowej udzieliła wymaganego finansowania na rzecz spółki w formie pożyczki 1. Następnie spółka udzieliła finansowania bezpośrednio spółce jawnej w drodze pożyczki 2 dzięki czemu spółka jawna uregulowała swe zobowiązanie wobec sprzedających (ówczesnych wspólników). Wystąpienia sprzedających ze spółki jawnej nastąpiło w drodze spłaty w myśl postanowień art. 65 KSH. Spółka w celu przystąpienia do sieci franczyzowej otrzymała od A.S.A. oprocentowaną pożyczkę. W przypadku przedmiotowej transakcji spółka przeznaczyła część kwoty na nabycie udziałów w SPV1 i SPV 2. Pozostała część otrzymanej od A.S.A. kwoty pożyczki została przeznaczona na udzielenie oprocentowanej pożyczki na rzecz spółki jawnej.

Mając na uwadze powyższe uznać należy, iż koszty finansowania dłużnego poniesione przez spółkę na rzecz podmiotu powiązanego – A.S.A. mają związek z transakcją kapitałową. W wyniku spłaty zobowiązań wobec sprzedających nastąpiło ich wystąpienie ze spółki jawnej i doszło do zmiany wspólników w spółce jawnej, co niewątpliwie stanowi transakcję kapitałową. Zatem, opisana w stanie faktycznym pożyczka nr 1

została przeznaczona na transakcję kapitałową związaną ze spłatą zobowiązań spółki jawnej wobec występujących z niej wspólników. W tym przypadku zastosowanie znajdzie ograniczenie w zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów wydatków poniesionych na spłatę odsetek od pożyczki nr 1, wynikające z art. 16 ust. 1 pkt 13f ustawy CIT w związku z przeznaczeniem uzyskanego finansowania na transakcję kapitałową. W świetle powyższego, z uwagi na okoliczność, że koszty finansowania dłużnego uzyskane od podmiotu powiązanego, o którym mowa w art. 11a ust. 1 pkt 4 ustawy CIT, zostały przeznaczone na transakcję kapitałową, to w rozpatrywanej sprawie zastosowanie znajdzie ograniczenie wynikające z art. 16 ust. 1 pkt 13f ustawy CIT.

Wydatek na spłatę hipoteki kaucyjnej poniesiony przez spółkę jako dłużnika rzeczowego nie zwiększa wartości początkowej środka trwałego, wyrok WSA w Krakowie z 30 czerwca 2025 r., sygn. I SA/Kr 275/25

Spłata kwoty hipoteki kaucyjnej dokonana przez spółkę jako dłużnika rzeczowego nie ma charakteru wydatków poniesionych na ulepszenie środka trwałego. Przez spłatę hipoteki nie nastąpi rozszerzenie funkcjonalności lub wydajności tego środka trwałego (budynku), jako skutek przebudowy, rozbudowy, rekonstrukcji, adaptacji lub modernizacji, powodującej istotną zmianę jego cech użytkowych. Tym samym, wydatek na spłatę hipoteki kaucyjnej poniesiony przez spółkę jako dłużnika rzeczowego nie zwiększa wartości początkowej środka trwałego.

Kwestia obowiązku korekty różnic kursowych w związku z wyrokami stwierdzającymi nieważność kredytów lub konieczność zmiany warunków kredytów, wyrok WSA w Warszawie z 26 czerwca 2025 r., sygn. III SA/Wa 648/25

Na gruncie podatkowym nieważne umowy kredytów hipotecznych indeksowanych lub denominowanych w walucie obcej należy traktować w taki sposób, jakby nigdy nie zostały zawarte. A skoro tych umów nigdy nie było, pomimo wcześniejszego ujęcia w księgach różnic kursowych, to te różnice nie występują. W związku z powyższym bank powinien skorygować różnice kursowe (zarówno dodatnie, jak i ujemne) roz-



poznane w wyniku podatkowym z tytułu wyceny korekty ESP, korekty WBB, rezerw oraz odpisów ECL, związane z kredytami, w odniesieniu do których zapadły wyroki. Skoro umowy kredytów są albo nieważne, albo należy je wykonywać w sposób, jakby przez cały okres ich wykonywania stanowiły umowę kredytu w PLN, to w związku z tym nie powstają różnice kursowe.

Park Narodowy ma prawo do odliczenia VAT związanego z realizacją inwestycji polegającej na budowie i modernizacji ścieżki przyrodniczej udostępnianej odpłatnie, wyrok WSA w Białymstoku z 25 czerwca 2025 r., sygn. I SA/Bk 156/25

Realizacja przez Park Narodowy projektu polegającego na modernizacji ścieżki przyrodniczej, w tym budowie kładki, mieści się w zakresie czynności opodatkowanych, związanych z odpłatnym udostępnianiem kładki w przyszłości. Wejście na teren parku wiąże się z obowiązkiem zakupu biletu, zawierającego podatek VAT. Celem budowy kładki jest m.in. ochro-

na przyrody przed dewastowaniem poprzez poruszanie się poza wyznaczonym szlakiem, ale jednocześnie inwestycja ta służy czynnościom opodatkowanym, bowiem korzystanie z niej jest związane z obowiązkiem uiszczenia opłaty, zawierającej podatek VAT. Park ma zatem prawo do odliczenia podatku naliczonego w zakresie wydatków poniesionych na realizację ww. inwestycji. Na powyższą ocenę nie wpływa fakt, że nie każdy turysta kupi bilet, a także że są grupy osób zwolnione z opłat. Jeżeli mielibyśmy do czynienia z sytuacją w której korzystanie z jakiejś infrastruktury jest nieodpłatne, ma ona charakter niekomercyjny wówczas rzeczywiście przesłanki skorzystania z prawa do odliczenia nie byłyby spełnione. Natomiast w niniejszej sprawie zasadą jest odpłatność, czyli wejście na teren parku wiąże się z obowiązkiem zakupu biletu. Nawet jeżeli pewne grupy osób są zwolnione z obowiązku uiszczenia opłaty za wejście, to nie zmienia podstawowego charakteru tej czynności, która jest odpłatna, a bilet w cenie zawiera podatek VAT.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH



SPIS TREŚCI

Otrzymany przez spółkę zwrot zapłaconego według stawki 35% podatku dochodowego na Malcie będzie stanowić dla spółki dochód (przychód) z udziału w zyskach osób prawnych zgodnie z art. 7b ust. 1 pkt 1 ustawy CIT. Uzyskany w ramach zwrotu wpływ środków finansowych w zakresie w jakim odpowiada on kwocie podatku zwróconego przez maltańskie organy podatkowe korzysta ze zwolnienia z art. 20 ust. 3 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 czerwca 2025 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.79.2021.13.BG	14
Kwestia uznania transakcji nabycia wierzytelności za usługę w zakresie długów korzystającą ze zwolnienia z VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 18 czerwca 2025 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.287.2025.3.MG	14
Moment powstania przychodu z tytułu sprzedaży gwarancji pochodzenia (CoO) oraz certyfikatów zrównoważonego rozwoju (PoS). Moment rozliczenia kosztów zakupu CoO oraz PoS, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 17 czerwca 2025 r., sygn. 0114-KDIP-2-2.4010.214.2025.3.AS	15
Uzyskany przez spółkę duńską (jako rezydenta Danii) dochód z likwidacji polskiej spółki, jako zrównany w Polsce z dochodem z akcji, nie podlega opodatkowaniu na terytorium Polski, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 17 czerwca 2025 r., sygn. 0114-KDIP-2-1.4010.413.2020.16.S/SP/MW	16
Wydatki poniesione na rzecz dystrybutora energii z tytułu zapłaty roszczeń wynikających z realizacji postanowień umowy nie stanowią wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą i nie podlegają opodatkowaniu ryczałtem, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 17 czerwca 2025 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.282.2024.8.PC	16

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH



SPIS TREŚCI

Skutki podatkowe w CIT wypłaty dywidendy rzeczowej oraz przeniesienia części aktywów na rzecz fundacji rodzinnej , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 17 czerwca 2025 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.266.2025.1.PK	17
Ustalenie miejsca świadczenia i opodatkowania VAT usług związanych z transportem lotniczym pasażerów , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 13 czerwca 2025 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.451.2025.1.AJB	17
Ustalenie, czy zapłata kwot obejmujących koszty usług prawnych zagranicznych kancelarii prawnych powiększonych o koszt nieodliczonego przez niemiecki bank 19% niemieckiego podatku VAT, stanowi wynagrodzenie za świadczenie usług na rzecz banku polskiego , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 11 czerwca 2025 r., sygn. 0114-KDIP-4-3.4012.141.2025.1.AAR	18
Brak obowiązków płatnika związanych z podatkiem u źródła z tytułu wypłacanej zleceniodawcy opłaty w związku z pełnieniem funkcji pryncypała transakcji , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 11 czerwca 2025 r., sygn. 0111-KDWB.4010.10.2025.2.HK	19
Skutki podatkowe na gruncie CIT transgranicznego przekształcenia spółki , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 10 czerwca 2025 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.131.2025.1.AR	20
Koszty finansowania dłużnego związane z realizacją długoterminowego projektu z zakresu infrastruktury publicznej (morska farma wiatrowa) , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 9 czerwca 2025 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.189.2025.1.SP/ASK	21
Nieuwzględnianie w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wartości świadczeń przyznanych w ramach programu outplacement przeznaczonego dla zwalnianych pracowników , decyzja Oddziału ZUS w Lublinie z 9 czerwca 2025 r., nr DI/200000/43/407/2025	21



Otrzymany przez spółkę zwrot zapłaconego według stawki 35% podatku dochodowego na Malcie będzie stanowił dla spółki dochód (przychód) z udziału w zyskach osób prawnych zgodnie z art. 7b ust. 1 pkt 1 ustawy CIT. Uzyskany w ramach zwrotu wpływ środków finansowych w zakresie w jakim odpowiada on kwocie podatku zwróconego przez maltańskie organy podatkowe korzysta ze zwolnienia z art. 20 ust. 3 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 czerwca 2025 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.79.2021.13.BG

Otrzymanie zwrotu zapłaconego według stawki 35% podatku dochodowego na Malcie należy traktować jako przychód z udziału w zyskach osób prawnych na mocy art. 7b ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy CIT. Orzecznictwo sądowe uznało, że w przypadku dokonywania wypłaty przez spółkę będącą osobą prawną zarejestrowaną na Malcie na rzecz spółki będącej polskim podatnikiem CIT, w związku z otrzymaniem przez nią zwrotu części podatku, tego typu wypłata będzie zaliczona do przychodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych. Wypłata na rzecz spółki kwoty uzyskanej w związku z posiadaniem udziałów w spółce maltańskiej, otrzymanej jako zwrot podatku dochodowego tej spółki, w warunkach przedstawionych we wniosku powinna być zakwalifikowana jako przychód z udziału w zyskach osób prawnych. A zatem, uzyskany przez spółkę przychód związany z przelaniem przez spółkę maltańską zwróconej części podatku (zwrot) powinien być potraktowany jako przychód z tytułu udziału w zysku osób prawnych w rozumieniu art. 7b ust. 1 pkt 1 ustawy CIT.

W przypadku otrzymania przez spółkę kwoty odpowiadającej 6/7 podatku zapłaconego przez spółkę na Malcie i zwróconej spółce maltańskiej przez maltańskie organy podatkowe, otrzymana kwota stanowi przychód korzystający ze zwolnienia przedmiotowego o którym mowa w art. 20 ust. 3 ustawy CIT. W tym wypadku zostaną spełnione wszystkie warunki zastosowania zwolnienia o których mowa w art. 20 ust. 3 ustawy CIT, co wynika z następujących okoliczności: Spółka z Malty podlega opodatkowaniu maltańskim podatkiem dochodowym od osób prawnych od całości swoich dochodów, niezależnie od miejsca ich uży-

skania (warunek o którym mowa w art. 20 ust. 3 pkt 1 ustawy CIT), spółka ma siedzibę oraz zarząd na terenie Polski, w związku z czym jest ona podatnikiem polskiego CIT, spółka posiada na zasadzie prawa własności większość udziałów w spółce maltańskiej. Spółka nie korzysta ze zwolnienia z podatku dochodowego od osób prawnych na terenie Polski, bez względu na miejsce ich osiągania. Spółka posiada na zasadzie prawa własności udziały w spółce maltańskiej nieprzerwanie przez okres znacznie dłuższy niż 2 lata.

Ewentualne wypłaty otrzymywane od spółki maltańskiej w żaden sposób nie wiążą się z likwidacją spółki dokonującej wypłaty, a wprost przeciwnie są one wynikiem aktywnie prowadzonej działalności gospodarczej i zapłaty wynikającego z tego tytułu podatku, oraz odpowiedniego zwrotu dokonanego przez maltańskie władze podatkowe. Jedyna wątpliwość może być związana z tym, czy otrzymany przez spółkę zwrot stanowi dochód z tytułu dywidend oraz innych przychodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych mających siedzibę lub zarząd poza terytorium Polski. Należy dostrzec, że przekazywana kwota stanowi zysk netto tzn. kwota ta została już raz opodatkowana przez spółkę maltańską i należny podatek został w pełni od niej zapłacony. Jest to zatem kwota, którą spółka maltańska może swobodnie dysponować na własne cele tzn. może ona być wypłacona udziałowcom lub przeznaczona, np. na inwestycje. W tym zakresie jest to zatem kwota pieniężna będąca w dyspozycji jednostki, która może być wypłacona podobnie jak dywidenda. W związku z powyższym w sytuacji wykonania zwrotu wszystkie warunki zastosowania zwolnienia o którym mowa w art. 20 ust. 3 ustawy CIT zostaną spełnione.

Kwestia uznania transakcji nabycia wierzytelności za usługę w zakresie długów korzystającą ze zwolnienia z VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 18 czerwca 2025 r., sygn. 0111-KDIB-3-1.4012.287.2025.3.MG

W tym konkretnym przypadku, skoro spółka dokonała transakcji polegającej na odpłatnym nabyciu wierzytelności w kwocie (X) zł stanowiącej wartość nominalną



udzielonej A sp. z o.o., pożyczki w kwocie (X) zł wraz z ustanowionymi zabezpieczeniami, tj. hipoteką i zastawem, za cenę sprzedaży (X) zł, a w związku z nabyciem przedmiotowej wierzytelności, spółka nie uzyskała i nie będzie uzyskiwać żadnego wynagrodzenia, umowa sprzedaży wierzytelności ani żaden inny stosunek prawny łączący strony nie przewiduje żadnych dodatkowych świadczeń (poza zapłatą ceny z tytułu nabywanej wierzytelności), do których spółka byłaby zobowiązana na rzecz zbywcy, to w przedmiotowej sprawie nie dojdzie do odpłatnego świadczenia usług, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy VAT.

W związku z powyższym skoro nabywając wierzytelność spółka, nie uzyskała z tego tytułu jakiegokolwiek wynagrodzenia ani prowizji od zbywcy to opisana we wniosku transakcja dotyczy jedynie przelewu wierzytelności z cedenta (zbywcy) na cesjonariusza (nabywcę). W świetle powyższego należy stwierdzić, że z uwagi na fakt, iż w przedmiotowej sprawie: i) ustalona przez strony umowy sprzedaży cena wierzytelności była równa wartości nominalnej udzielonej dłużnikowi pożyczki (bez prawa do jakichkolwiek odsetek umownych w związku z ich pełną spłatą przez dłużnika przed zawarciem umowy sprzedaży wierzytelności), ii) w związku z nabyciem wierzytelności spółka nie uzyskała ani nie będzie uzyskiwać żadnego wynagrodzenia, iii) umowa sprzedaży wierzytelności ani żaden inny stosunek prawny łączący jej strony (spółkę i zbywcę) nie przewiduje żadnych dodatkowych świadczeń (poza zapłatą ceny z tytułu nabywanej wierzytelności), do których spółka byłaby zobowiązana na rzecz zbywcy. W szczególności spółka nie zobowiązała się do ściągania długu od dłużnika (jest to jedynie jej uprawnienie wynikające z nabytych praw do wierzytelności) - należy przyjąć, że spółka nie świadczy usługi, a czynność ta nie podlega opodatkowaniu VAT. Podsumowując, opisana we wniosku transakcja nabycia przez spółkę wierzytelności od zbywcy za cenę równą wartości nominalnej wierzytelności, nie stanowi świadczenia usług, w rozumieniu art. 8 ust. 1 ustawy VAT, a zatem czynność ta nie podlega opodatkowaniu VAT zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT.

Moment powstania przychodu z tytułu sprzedaży gwarancji pochodzenia (CoO) oraz certyfikatów zrównoważonego

rozwaju (PoS). Moment rozliczenia kosztów zakupu CoO oraz PoS, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 17 czerwca 2025 r., sygn. 0114-KDIP-2-2.4010.214.2025.3.AS

W opisanych okolicznościach sprawy umowa sprzedaży paliwa gazowego określa sposób fakturowania oraz terminy płatności za dostawę biometanu, CoO (Certificates of Origin) oraz PoS (Proof of Sustainability). Umowa przewiduje, że fakturowanie odbywa się w okresach miesięcznych (na podstawie odczytu liczników). Wartość CoO i PoS będzie ustalana w oparciu o ilość gazu dostarczanego w danym okresie rozliczeniowym oraz wliczona w cenę dostarczanego gazu (tzn. wartość CoO i PoS nie będzie odrębnie wykazywana na fakturach wystawianych przez spółkę).

Umowa przewiduje, że nabywca biometanu zobowiązany jest do zapłaty należności z tytułu sprzedanego i dostarczonego biometanu w terminie 30 dni od dnia wystawienia przez spółkę faktury. Z opisu sprawy wynika zatem, że sprzedaż biometanu, z którą wiąże się wymóg dostarczenia nabywcy określonej liczby gwarancji pochodzenia (CoO) oraz certyfikatów zrównoważonego rozwoju (PoS) rozliczana w okresach rozliczeniowych – w okresach miesięcznych (na podstawie odczytu liczników). Tym samym znajdzie zastosowanie art. 12 ust. 3c ustawy CIT. Spółka prawidłowo rozpoznaje/zamierza rozpoznawać moment powstania przychodu z tytułu sprzedaży CoO oraz PoS w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego określonego w umowie/przyszłych umowach, niezależnie od daty umorzenia CoO/przekazania PoS na rzecz nabywców.

Skoro zakup CoO oraz PoS jest ściśle powiązany ze sprzedażą biometanu, to należy stwierdzić, że wydatki, które spółka ponosi i będzie ponosiła w ramach rozliczeń dotyczących nabywanych CoO oraz PoS, powinny zostać uznane za koszty bezpośrednie, które są związane z osiągnięciem konkretnego przychodu ze sprzedaży biometanu. Podsumowując, koszt zakupu CoO oraz PoS stanowić będzie dla spółki koszt bezpośrednio związany z przychodami w rozumieniu art. 15 ust. 4 ustawy CIT.

Uzyskany przez spółkę duńską (jako rezydenta Danii) dochód z likwidacji polskiej spółki, jako zrównany w Polsce z dochodem z akcji, nie podlega opodatkowaniu na terytorium Polski, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 17 czerwca 2025 r., sygn. 0114-KDIP-2-1.4010.413.2020.16.S/SP/MW

W związku z realizacją umowy o współpracy, spółka duńska nie osiągnie dochodu z majątku nieruchomego w rozumieniu art. 6 ust. 1 polsko-duńskiej UPO z następujących powodów: i) pierwotnym źródłem przychodu jest tylko i wyłącznie zgoda spółki duńskiej na likwidację spółki polskiej, w której była jedynym wspólnikiem, w wyniku której spółka straciła możliwość dochodzenia spłaty pożyczek udzielonych spółce polskiej, w zamian za co przejęła majątek spółki polskiej, m.in. wierzytelność przyszłą od B.; ii) umowa cesji zawarta pomiędzy spółką duńską a spółką polską miała charakter wyłącznie formalny, tzn. bez jej istnienia osiągnięto by dokładnie identyczny skutek – spółka duńska otrzymałaby wierzytelność na podstawie art. 286 § 1 KSH; umowy cesji nie należy rozpatrywać w oderwaniu od procedury likwidacji spółki polskiej oraz niemożności dochodzenia spłaty pożyczek od tej spółki. W chwili przejęcia wierzytelności od B. ani jej wartość rynkowa, ani nawet jej istnienie nie były znane – była to bowiem wierzytelność przyszła i niepewna. B. nie byłby zobowiązany do uiszczenia na rzecz spółki polskiej (likwidowanej) lub spółki duńskiej żadnych należności, w przypadku gdy nieruchomości nie zostałaby zabudowana na skutek niekorzystnej sytuacji ekonomicznej na rynku nieruchomości mieszkalnych.

Z chwilą udzielenia zgody na likwidację spółki polskiej, spółka duńska przesądziła o tym, że nabędzie majątek tej spółki, ale jednocześnie pozbawiła się możliwości dochodzenia wierzytelności z tytułu niespłaconych pożyczek przez likwidowaną spółkę. Cesja wierzytelności od B. nie stanowiła odrębnej czynności prawnej. Była zaledwie małym elementem procedury likwidacji spółki polskiej, w której spółka duńska upatrywała chęć odzyskania pieniędzy z niespłaconych pożyczek udzielonych likwidowanej spółce. Zgodnie z przepisami art. 7b ust. 1 pkt 1 lit. e usta-

wy CIT oraz art. 10 polsko-duńskiej UPO spółka duńska wypełnia warunki do objęcia jej dyspozycją ww. przepisów, tj. podatek ustalany w Polsce nie powinien przekroczyć „0”%. Spółka posiadała bezpośrednio 100% udziałów w polskiej spółce przez nieprzerwany okres kilku lat. Jednocześnie forma prawna spółki duńskiej jest odpowiednikiem polskiej spółki akcyjnej. Reasumując, uzyskany przez spółkę duńską (jako rezydenta Danii) dochód z likwidacji polskiej spółki jako zrównany w Polsce z dochodem z akcji, nie będzie podlegał opodatkowaniu na terytorium Polski.

Wydatki poniesione na rzecz dystrybutora energii z tytułu zapłaty roszczeń wynikających z realizacji postanowień umowy nie stanowią wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą i nie podlegają opodatkowaniu ryczałtem, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 17 czerwca 2025 r., sygn. 0111-KDIB-1-3.4010.282.2024.8.PC

Opisane we wniosku wydatki poniesione na rzecz dystrybutora energii z tytułu zapłaty roszczeń wynikających z realizacji postanowień umowy nie będą stanowiły wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą i w konsekwencji nie będą podlegać opodatkowaniu ryczałtem od dochodów spółek, w myśl art. 28m ust. 1 pkt 3 ustawy CIT. Spółka, chcąc rozszerzyć swoją działalność gospodarczą, zdecydowała się wybudować farmę wiatrową, w ramach której pozyskuje energię elektryczną. Rynek energii elektrycznej w Polsce ukształtowany jest w ten sposób, że spółka, chcąc dokonywać sprzedaży energii elektrycznej, a zatem uzyskiwać przychód z farmy wiatrowej, zobowiązana była do zawarcia umowy z dystrybutorem energii.

Tym samym, mając na względzie, że roszczenia opisane we wniosku są ściśle związane ze źródłem uzyskiwania przychodów (farmą wiatrową), nie można uznać kosztów poniesionych na ich uregulowanie za wydatki niezwiązane z działalnością gospodarczą. Umowa zawarta pomiędzy stronami, w wyniku której doszło do powstania sporu i skierowania wobec spółki roszczeń pieniężnych była ściśle związana z prowadzoną przez spółkę działalnością gospodarczą, a jej głównym celem było osiągnięcie przychodów. Niemożliwe jest



więc zakwalifikowanie tego zdarzenia do kategorii innej niż związanej z prowadzoną przez spółkę działalnością.

Skutki podatkowe w CIT wypłaty dywidendy rzeczowej oraz przeniesienia części aktywów na rzecz fundacji rodzinnej, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 17 czerwca 2025 r., sygn. 0114-KDIP-2-1.4010.266.2025.1.PK

Otrzymanie przez fundację rodzinną dochody z tytułu dywidendy od spółki, w związku z przysługującymi fundacji udziałami w jej zysku, powstaje na skutek uczestnictwa fundacji rodzinnej w takiej spółce, a więc mieści się w zakresie dozwolonej działalności gospodarczej określonej w art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o fundacji rodzinnej. Okoliczność, że fundacja rodzinna będzie otrzymywała dochody z dywidendy, przyjęto jako element opisu sprawy, niepodlegający ocenie.

W stosunku do dochodów z dywidendy zastosowanie znajdzie zwolnienie podmiotowe wynikające z art. 6 ust. 1 pkt 25 ustawy CIT, czego konsekwencją jest brak obowiązku poboru przez spółkę jako płatnika zryczałtowanego podatku dochodowego od wypłaconych na rzecz fundacji rodzinnej dywidend. Reasumując, spółka nie będzie zobowiązana do poboru zryczałtowanego podatku dochodowego od osób prawnych jako płatnik tego podatku z tytułu wypłacanych dywidend na rzecz fundacji rodzinnej.

Ustalenie miejsca świadczenia i opodatkowania VAT usług związanych z transportem lotniczym pasażerów, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 13 czerwca 2025 r., sygn. 0113-KDIPT-1-2.4012.451.2025.1.AJB

Skoro wnioskodawca nabywa usługi transportu lotniczego pasażerów od przewoźnika lotniczego, na określonej trasie przebiegu, (którego beneficjentem jest klient wnioskodawcy), a następnie dokonuje ich odsprzedaży na rzecz tego klienta, to biorąc pod uwagę brzmienie art. 8 ust. 2a ustawy VAT, należy uznać, że wnioskodawca jako podmiot dokonujący odsprzedaży tych usług, traktowany jest jako usługobiorca, a następnie usługodawca tej samej usługi. Tym samym, w analizowanej sprawie na gruncie ustawy VAT występuje od-

płatne świadczenie usług. Wnioskodawca bowiem działa w imieniu własnym, lecz na rachunek klienta, a zatem wnioskodawca nabywa i sprzedaje klientowi usługi pasażerskiego transportu lotniczego. Mimo tego, że zawarta umowa nazwana jest umową na czarter prywatnego samolotu - to w opisywanym przypadku nie dochodzi ani do usług najmu statku powietrznego wraz z załogą, ani do dzierżawy, leasingu ani czarteru zarówno środka transportu lotniczego ani jego wyposażenia, gdyż wnioskodawca nie ma prawa do dowolnego wykorzystania statku powietrznego przez przewoźnika lotniczego, lecz wyłącznie w określonym terminie, na określonej trasie i określonej liczbie pasażerów.

Wnioskodawca nie zawiera z klientem ani przewoźnikiem lotniczym umowy pośrednictwa w sprzedaży usług lotniczego transportu pasażerskiego. Nie występuje w roli pośrednika między stronami, a zawarta umowa nie jest umową trójstronną, która byłaby zawierana między przewoźnikiem lotniczym a klientem, z udziałem wnioskodawcy, lecz jest to umowa zawierana bezpośrednio przez wnioskodawcę z klientem, gdzie przewoźnik lotniczy występuje w roli kontraktowej tylko z wnioskodawcą. Po zakupie przez wnioskodawcę usług transportu lotniczego pasażerów od przewoźnika lotniczego sprzedaje je na rzecz ich faktycznego beneficjenta (klienta). Zatem wnioskodawca nie dokonuje zakupu od przewoźnika lotniczego usług czarteru tylko samych środków transportu lotniczego lub czarteru wyposażenia tych środków, lub wynajmu środków transportu lotniczego wraz z załogą, ale nabywa spersonalizowane usługi dotyczące lotu danym samolotem określonych pasażerów. Wnioskodawca jest zobowiązany do zapewnienia usługi pasażerskiego transportu lotniczego dla klienta poprzez zakup takiej usługi u przewoźnika lotniczego z Czech, a następnie jej odsprzedaż w stanie nieprzetworzonym na rzecz klienta. Zatem do opisywanego przypadku ma zastosowanie art. 8 ust. 2a ustawy VAT. W związku z powyższym dla świadczenia wnioskodawcy powinny mieć zastosowanie reguły właściwe dla usług pasażerskiego transportu lotniczego.

Odnosząc się do kwestii ustalenia miejsca świadczenia nabywanych przez wniosko-



dawcę usług pasażerskiego transportu lotniczego od przewoźnika z Czech, na określonej trasie przewozu zaznaczenia wymaga, że w tej sytuacji wnioskodawca nabywa usługi od ww. przewoźnika, gdy miejsce startu/wylotu i miejsce lądowania/przylotu znajduje się poza Polską. Następnie odsprzedaże je na rzecz klienta będącego osobą fizyczną zamieszkałą we Włoszech. Mając na uwadze przebieg trasy świadczonej usługi pasażerskiego transportu lotniczego zakupionej przez wnioskodawcę od przewoźnika lotniczego z Czech na rzecz ww. klienta, należy stwierdzić, że nie są to usługi transportu międzynarodowego w myśl art. 83 ust. 3 pkt 2 ustawy VAT. Należy bowiem zauważyć, że nabywane usługi dotyczą przewozu osób między krajami poza terytorium Polski bez odcinka na terytorium kraju. Nie są zatem spełnione przesłanki, o których mowa w art. 83 ust. 3 pkt 2 ustawy VAT.

Skoro nabywane przez wnioskodawcę od ww. przewoźnika z Czech usługi pasażerskiego transportu lotniczego na trasie przewozu (...) bez odcinka na terytorium kraju, które wnioskodawca odsprzedaże na rzecz klienta, nie są międzynarodowym transportem osób, gdyż nie spełniają zawartej w ustawie VAT definicji, w tej sytuacji nie ma zastosowania przepis § 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia MF z 16 grudnia 2013 r. w sprawie miejsca świadczenia usług oraz zwrotu kwoty podatku naliczonego jednostce dokonującej nabycia (importu) towarów lub usług, z którego wynika, że miejscem świadczenia usług transportu międzynarodowego osób jest terytorium kraju. Zatem do określenia miejsca świadczenia ww. opisanych usług znajdzie regulacja wynikająca z art. 28f ust. 1 ustawy VAT.

W związku z powyższym miejsce świadczenia usługi związanej z wykonaniem pasażerskiego transportu lotniczego na trasie przewozu bez odcinka na terytorium Polski, znajduje się w krajach, gdzie odbywa się transport z uwzględnieniem pokonanych odległości. Zatem miejsce świadczenia, a zarazem opodatkowania ww. usługi pasażerskiego transportu lotniczego jest w kraju, na którym odbywa się transport. Tym samym usługi te nie są opodatkowane VAT na terytorium Polski. W konsekwencji, skoro nabywane ww. usługi nie są opodatkowane w Polsce, to wówczas wniosko-

dawca nie jest obowiązany do rozliczania podatku VAT w Polsce. W związku z powyższym nie ma zastosowania art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy VAT i wnioskodawca nie jest podatnikiem zobowiązanym do rozliczenia podatku z tytułu importu usług transportu lotniczego.

Nabywane przez wnioskodawcę usługi pasażerskiego transportu lotniczego od przewoźnika z Czech, a następnie odsprzedażane na rzecz klienta, przy locie na trasie przewozu (...) bez odcinka na terytorium Polski nie są opodatkowane VAT na terytorium Polski. Wobec powyższego, w analizowanym przypadku nie ma podstaw do ustalenia wysokości stawki VAT dla nabywanej, a następnie odsprzedażanej przez wnioskodawcę na rzecz klienta, usługi pasażerskiego transportu lotniczego na ww. trasie.

Ustalenie, czy zapłata kwot obejmujących koszty usług prawnych zagranicznych kancelarii prawnych powiększonych o koszt nieodliczonego przez niemiecki bank 19% niemieckiego podatku VAT, stanowi wynagrodzenie za świadczenie usług na rzecz banku polskiego, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 11 czerwca 2025 r., sygn. 0114-KDIP4-3.4012.141.2025.1.AAR

Ze stanu faktycznego wynika, że zgodnie z umową, bank może być obciążany także dodatkowymi kosztami, w tym wydatkami na usługi prawne kancelarii prawnych angażowanych przez X. BANK jako kwalifikowanego dealera. Zwrot tych kosztów z formalnego punktu widzenia (zapisów umowy) nie jest elementem składowym wynagrodzenia za usługi aranżera. W związku z tym, X. BANK wystawia względem banku faktury z opisem „usługi finansowe” na kwotę odpowiadającą kosztowi usług prawnych zamówionych przez X. BANK od zagranicznych kancelarii prawnych (zwykle z siedzibą dla celów podatkowych w Wielkiej Brytanii) powiększonych o niepodlegający odliczeniu 19% niemiecki podatek VAT, który X. BANK - jako podatnik podatku od wartości dodanej/VAT w Niemczech - nalicza od importu usług prawnych kancelarii. Załącznikiem do faktury X. BANK jest faktura źródłowa zagranicznej kancelarii prawnej, na której X. BANK rozpoznało import usługi i niemiecki 19% VAT.



Usługi prawne zostały zlecone kancelarii przez X. BANK w celu weryfikacji dokumentacji banku związanej z emisją obligacji i dokonania na rzecz dealerów oceny ryzyk prawnych z nią związanych. Jako emitent bank nie otrzymuje tych analiz i opinii zaangażowanej przez X. BANK kancelarii (jest to usługa na rzecz dealerów, którą zamawia i opłaca X. BANK). Banku nie wiąże też żadna umowa z tą zagraniczną kancelarią prawną - zleceniodawcą jest X. BANK a odbiorcami/beneficjentami usług X. BANK i pozostali dealerzy. W tej sytuacji należy stwierdzić, że beneficjentem opisanych usług prawnych nie jest/nie będzie bank. Zleceniodawcą usług prawnych jest bowiem X. BANK (bank niemiecki) a ich bezpośrednim beneficjentem oprócz właśnie X. BANK, również inni dealerzy. Dokonując zwrotu kosztów usług prawnych, nie otrzymuje/nie otrzyma bank polski od X. BANK bezpośredniej korzyści, a dokonany zwrot nie stanowi/nie będzie stanowił formy zapłaty z tytułu wykonanej usługi.

Z okoliczności sprawy wynika, że pomiędzy bankiem a X. BANK nie dochodzi/nie dojdzie do świadczenia wzajemnego, ponieważ X. BANK czy też zagraniczne kancelarie nie przekazują/nie prześlą bankowi opinii i analiz, ani nie są/nie będą realizowane na rzecz banku żadne inne czynności ze strony tych kancelarii. Zwrot kosztów stanowi/będzie stanowić jednostronny ekwiwalent pieniężny, wynikający z zawartej z X. BANK umowy, w której określono, że bank może być obciążany dodatkowymi kosztami. Koszty te nie są także elementem składowym wynagrodzenia X. BANK za usługi aranżera. Z całokształtu opisu sprawy wynika, że bank ponosi/będzie ponosić koszty usług prawnych nabywanych przez X. BANK, ponieważ jest to w jego interesie. Bowiem emisję papierów wartościowych podlegają określonym wymogom regulacyjnym i ryzykom prawnym, stąd też dealerzy są zainteresowani tym czy pośrednictwo w plasowaniu przez nich obligacji nie wiąże się z ryzykiem prawnym dla nich samych i/lub ich klientów jako inwestorów. Jednakże X. BANK nie nabywa/nie będzie nabywać ww. usług prawnych na rzecz banku, lecz usługi te wykorzystuje/wykorzysta wraz z pozostałymi dealerami do wykonywanych czynności.

Zatem to nie bank jest/będzie bezpośrednim beneficjentem usług prawnych świad-

czonych przez kancelarie prawne – usługi prawne nabywane są/będą przez X. BANK i świadczone na rzecz X. BANK i na rzecz dealerów. W konsekwencji, kwota obejmująca koszty usług prawnych zagranicznych kancelarii prawnych, którymi X. BANK obciąża/będzie obciążać bank, wypłacana przez bank na rzecz X. BANK nie stanowi/nie będzie stanowiła wynagrodzenia z tytułu świadczenia na rzecz banku odpłatnych usług opodatkowanych VAT, o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy VAT, podlegających opodatkowaniu VAT, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy VAT. Wobec powyższego, skoro bank dokonuje/będzie dokonywał zwrotu poniesionych przez X. BANK kosztów usług prawnych, nie otrzymując w zamian żadnego świadczenia zwrotnego, to taki zwrot kosztów nie jest/nie będzie wynagrodzeniem za świadczenie usług na rzecz banku podlegające opodatkowaniu VAT.

Brak obowiązków płatnika związanych z podatkiem u źródła z tytułu wypłacanej zleceniodawcy opłaty w związku z pełnieniem funkcji pryncypała transakcji, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 11 czerwca 2025 r., sygn. 0111-KDWB.4010.10.2025.2.HK

Opłata wypłacana przez spółkę na rzecz zleceniodawcy z tytułu pełnienia funkcji pryncypała w transakcji będącej przedmiotem niniejszego wniosku nie należy do kategorii przychodów, o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy CIT. W rezultacie opłata nie jest objęta regulacjami dotyczącymi podatku u źródła zatem, działaniem prawidłowym i zgodnym z przepisami ustawy CIT będzie traktowanie opłaty należnej zleceniodawcy jako przychodu niebędącego przedmiotem podatku u źródła.

Skutki podatkowe na gruncie CIT transgranicznego przekształcenia spółki, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 10 czerwca 2025 r., sygn. 0111-KDI-B2-1.4010.131.2025.1.AR

W omawianej sprawie w związku z transgranicznym przekształceniem i rejestracją w KRS spółki z o.o. jako spółki przekształcanej, zakończy się rok podatkowy spółki na Cyprze, dojdzie do zamknięcia ksiąg podatkowych i rozliczenia z cypryjskim urzędem skarbowym. Jednocześnie w wyniku transgranicznego przekształcenia spółka będzie zobowiązana wypełniać wszystkie obowiązki, ciążące na polskiej spółce z o.o., w szczególności będzie zobligowana do prowadzenia ksiąg rachunkowych zgodnie z polską ustawą o rachunkowości. Otwarcie ksiąg podatkowych w Polsce nie będzie jednak związane z rozpoczęciem działalności spółki. Spółka przeniesie bowiem jedynie swoją siedzibę do innego państwa i zostanie zarejestrowana w KRS jako spółka z o.o., co nie jest równoznaczne z rozpoczęciem prowadzenia nowej działalności gospodarczej.

Uznać zatem należy, że otwarcie ksiąg podatkowych w Polsce po rejestracji transgranicznego przekształcenia spółki, będzie związane ze zmianą jej formy prawnej. Otwarcie ksiąg podatkowych w Polsce nastąpi więc, na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 3 ustawy o rachunkowości. W opisanym we wniosku zdarzeniu przyszłym zaistnieją zatem okoliczności wskazane w art. 8 ust. 6 ustawy CIT. Wystąpi bowiem obowiązek zamknięcia ksiąg rachunkowych na Cyprze (sporządzenia bilansu) przed upływem przyjętego przez spółkę roku podatkowego (pokrywającego się z rokiem kalendarzowym). W roku kalendarzowym, w którym dojdzie do transgranicznego przekształcenia spółki, wystąpią dwa lata podatkowe. Pierwszy rok podatkowy obejmować będzie okres od pierwszego dnia miesiąca następującego po zakończeniu poprzedniego roku podatkowego (w przypadku spółki od 1 dnia roku kalendarzowego) do dnia zamknięcia ksiąg rachunkowych na Cyprze. Natomiast drugi rok podatkowy, będący jednocześnie pierwszym rokiem podatkowym spółki po transgranicznym przekształceniu, obejmować będzie okres od dnia otwarcia ksiąg rachunkowych w Polsce do końca przyjętego przez spółkę

roku podatkowego, czyli do końca roku kalendarzowego, w którym nastąpi ww. przekształcenie.

Dla ustalenia, czy w roku podatkowym, który rozpocznie się po transgranicznym przekształceniu, spółka posiadać będzie status małego podatnika, należy uwzględnić przychody ze sprzedaży w poprzednim roku podatkowych, tj. w roku podatkowym trwającym od początku roku kalendarzowego, w którym dojdzie do transgranicznego przekształcenia, do momentu zamknięcia ksiąg rachunkowych na Cyprze. W przypadku spółki przychody ze sprzedaży w roku podatkowym badanym dla celów ustalenia statusu małego podatnika zostaną uzyskane na Cyprze w walucie Euro. Ponadto odpowiednikiem polskiego podatku VAT jest cypryjski podatek od wartości dodanej. W sytuacji zatem kiedy wartość przychodów spółki ze sprzedaży w ostatnim roku podatkowym przed transgranicznym przekształceniem, z uwzględnieniem cypryjskiego podatku naliczonego w podatku od wartości dodanej, nie przekroczy kwoty 2.000.000 Euro - w roku podatkowym, który rozpocznie się po transgranicznym przekształceniu, spółka będzie posiadała status małego podatnika. Uwzględniając powyższe, w roku podatkowy, który rozpocznie się po transgranicznym przekształceniu, spółka będzie uprawniona do stosowania stawki 9% podatku, zgodnie z art. 19 ust. 1 pkt 2 ustawy CIT, przy założeniu, że w ww. roku podatkowym przychody spółki nie przekroczą 2.000.000 Euro.

Uwzględniając obowiązek prounijnej wykładni prawa polskiego oraz treść art. 93a § 1 OP uznać należy, że w wyniku planowanego przekształcenia transgranicznego, spółka przekształcona wstąpi we wszelkie prawa i obowiązki przewidziane w przepisach prawa podatkowego związane z działalnością spółki przekształcanej. Po przekształceniu transgranicznym spółka przekształcona kontynuować będzie zatem działalność jako sukcesor podatkowy spółki przekształcanej. Skoro spółka przekształcana uznała już - przed przekształceniem, zgodnie z cypryjskim prawem podatkowym, odsetki od udzielonych pożyczek za przychód podatkowy na dzień ich naliczenia, odsetki te, w sytuacji, gdy ich zapłata nastąpi po transgranicznym przekształceniu, nie będą stanowić dla spółki (spółki



przekształconej) przychodu podatkowego. Ponowne zaliczenie tych odsetek do przychodu podatkowego, z tą różnicą, że przychód ten będzie rozpoznany na terytorium Polski, spowoduje bowiem podwójne opodatkowanie tych odsetek.

Koszty finansowania dłużnego związane z realizacją długoterminowego projektu z zakresu infrastruktury publicznej (morska farma wiatrowa), interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 9 czerwca 2025 r., sygn. 0114-KDIP-2-2.4010.189.2025.1.SP/ASK

Wobec spełnienia wszystkich przesłanek ustawowych wynikających z art. 15c ust. 8 i 10 ustawy CIT, opisaną w stanie faktycznym inwestycję, polegającą na wybudowaniu MFW (morska farma wiatrowa) wraz z towarzyszącą infrastrukturą, należy uznać za długoterminowy projekt z zakresu infrastruktury publicznej, o którym mowa w art. 15c ust. 10 ustawy CIT. W związku z tym na podstawie art. 15c ust. 8 ustawy CIT przy wyliczaniu limitu kosztów finansowania dłużnego podlegających ograniczeniom wynikającym z art. 15c ust. 1 ustawy CIT, spółka ma prawo nie uwzględniać poniesionych i ponoszonych w przyszłości przez spółkę kosztów finansowania dłużnego w związku z uzyskanym i przyszłym finansowaniem (m.in. w ramach pożyczek wewnątrzgrupowych, finansowania projektowego, finansowania pomostowego) na wybudowanie morskiej farmy wiatrowej wraz z towarzyszącą infrastrukturą oraz finansowanie działalności operacyjnej związanej z jej eksploatacją i utrzymaniem.

Nieuwzględnianie w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wartości świadczeń przyznanych w ramach programu outplacement przeznaczonych dla zwalnianych pracowników, decyzja Oddziału ZUS w Lublinie z 9 czerwca 2025 r., nr DI/200000/43/407/2025

Katalog przychodów niestanowiących podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe został zawarty w § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe. Zgodnie z pkt 29 powołanego przepisu, podstawy wymia-

ru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe nie stanowią wartość świadczeń przyznanych zgodnie z odrębnymi przepisami przez pracodawcę na podnoszenie kwalifikacji zawodowych i wykształcenia ogólnego pracownika, z wyłączeniem wynagrodzeń otrzymywanych za czas urlopu szkoleniowego oraz za czas zwolnień z części dnia pracy, przysługujących pracownikom podejmującym naukę lub podnoszącym kwalifikacje zawodowe w formach pozaszkolnych. Kwestie związane z podnoszeniem kwalifikacji zawodowych lub wykształcenia ogólnego pracownika są uregulowane przepisami art. 103(1)-103(6) KP i przywołany wyżej przepis rozporządzenia znajduje wyłącznie zastosowanie do wartości świadczeń przeznaczonych na cele tam określone, a które zostały przyznane mocą wskazanych przepisów KP.

Zauważyć należy, że ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy dotyczy zadań państwa w zakresie promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia oraz aktywizacji zawodowej. Ustawa ta określa m.in. zasady udzielania pomocy bezrobotnym oraz poszukującym pracy w uzyskaniu odpowiedniego zatrudnienia i pracodawcom w pozyskaniu pracowników o poszukiwanych kwalifikacjach zawodowych. W tym miejscu należy podkreślić, iż zgodnie z art. 103(3) KP pracodawca może przyznać pracownikowi podnoszącemu kwalifikacje zawodowe dodatkowe świadczenia, w szczególności pokryć opłaty za kształcenie, przejazd, podręczniki i zakwaterowanie. Jednocześnie art. 103(1) ust 1 KP stanowi, iż przez podnoszenie kwalifikacji zawodowych rozumie się zdobywanie lub uzupełnianie wiedzy i umiejętności przez pracownika, z inicjatywy pracodawcy albo za jego zgodą. Natomiast pojęcie outplacement odnosi się do systemu mającego zaktywizować zawodowo osoby, które straciły zatrudnienie z winy pracodawcy.

Outplacement stosowany jest w przypadku osób, które zostały już zwolnione, jak i tych, których stanowisko jest zagrożone. Zadbanie o zwolnionych pracowników jest obligatoryjne i wynika z ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. W konsekwencji, czym innym jest zdobywanie lub uzupełnianie wiedzy i umiejętności, która wpłynie na podniesienie kwalifikacji zawodowych pracowników nie-



zbędnych do wykonywania obowiązków w pracy, a czym innym jest np. organizowanie szkoleń dla osób bezrobotnych lub poszukujących pracy. Powyższe oznacza, że w sytuacji, gdy pracodawca zwalnianym pracownikom przyznaje świadczenia w ramach programu outplacement na podnoszenie kwalifikacji zawodowych i wykształcenia ogólnego pracownika, zgodnie z przepisami ustawy o promocji zatrudnia-

nia i instytucjach rynku pracy, zastosowania nie znajdzie § 2 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia. Tym samym, zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych takie świadczenie będzie stanowiło podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne pracowników. Zatem, również obowiązek opłacania składek na ww. ubezpieczenia za pracowników - po stronie przedsiębiorcy powstanie.



PACZUSKI TAUDUL

DORADCY PODATKOWI



JOANNA KILIJĄŃSKA
tel. +48 605 514 518
joanna.kilijanska@ptpodatki.pl



SZYMON RAUT
tel. +48 503 074 047
szymon.raut@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

ul. Spokojna 2, 20-074 Lublin
tel. 519 407 698
e-mail: biuro.lublin@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39
e-mail: biuro.katowice@ptpodatki.pl

WROCŁAW

ul. Wierzbowa 30, 50-056 Wrocław
tel. 519 075 056
e-mail: biuro.wroclaw@ptpodatki.pl

